

Poznań, 22 VII 2021r.

dr hab. Magdalena Graf, prof. UAM

Instytut Filologii Polskiej

Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej UAM

Ocena dorobku dr Magdaleny Pudy-Blokesz

w związku z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego

w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie: językoznawstwo

Sylwetka Habilitantki

Doktor Magdalena Puda-Blokesz jest absolwentką krakowskiego Uniwersytetu Pedagogicznego (wówczas: Akademii Pedagogicznej im. KEN), gdzie (w roku 2006) ukończyła studia na filologii polskiej. W roku 2011 uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa na podstawie napisanej pod opieką naukową prof. dr. hab. Stanisława Koziary pracy *Frazeologia pochodzenia mitologicznego w języku polskim (na materiale leksykografii XX i XXI wieku)*; recenzentami dysertacji byli: prof. dr hab. Andrzej Maria Rogala-Lewicki oraz prof. dr hab. Wojciech Chlebda. Z uczelnią tą i Instytutem Filologii Polskiej Habilitantka związana jest również zawodowo – w latach 2008-2013 była zatrudniona jako nauczyciel akademicki, później (2013-2014) jako asystent, a od roku 2014 jako adiunkt w Katedrze Lingwistyki Kulturowej i Komunikacji Społecznej.

Charakterystyka dorobku naukowego

W Autoreferacie Habilitantka wskazuje, że od początku pracy naukowej Jej główne zainteresowania badawcze związane są z dziedzictwem antycznym w języku polskim, a dotyczą szczególnie leksyki mitologicznej, co odzwierciedla tematyka publikacji, z których zasadnicza większość poświęcona jest – obserwowanym z uwzględnieniem różnorodnych perspektyw – mitologizmom. Na dorobek naukowy Habilitantki składają się 3 monografie naukowe (w tym jedna o charakterze leksykograficznym), 13 artykułów naukowych ogłoszonych w punktowanych czasopismach językoznawczych (11 opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora, w tym jeden przedruk tekstu opublikowanego wcześniej w tomie pokonferencyjnym) oraz 14 rozdziałów w monografiach naukowych (w tym 12 opublikowanych po roku 2011). Uzupełniają go artykuły recenzyjne (2) oraz sprawozdania (2). Część tekstów ukazała się w krakowskim czasopiśmie „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Linguistica”, pozostałe w „Języku Polskim”, „Socjolingwistyce” czy „LingVariach” oraz w monografiach wydawanych m.in. w Krakowie, Poznaniu, Warszawie, Lublinie,

Hamburgu i Ostrawie. Warto zwrócić uwagę, że większość prac ukazała się po uzyskaniu przez habilitantkę stopnia doktora, co należy uznać za istotny sygnał Jej rozwoju naukowego.

Podobny progres charakteryzuje aktywność konferencyjną Doktor Magdaleny Pudy-Blokesz – Habilitantka uczestniczyła (z referatem) w 15 konferencjach naukowych (w tym 2 zagranicznych), z których 11 odbyło się po roku 2011. Odnotować również należy prelekcje wygłaszane w ramach członkostwa w stowarzyszeniach naukowych (2 przed i 6 po uzyskaniu stopnia doktora).

Pani Doktor była członkiem komitetów organizacyjnych dwóch edycji cyklicznej konferencji „Dialog z Tradycją” – tematyka tych edycji, ściśle powiązana z zainteresowaniami badawczymi Habilitantki (kultura funeralna, antyczne i biblijne dziedzictwo) pozwala mniemać, że była również ich inicjatorką. Pełniła też rolę współredaktor tomu pokonferencyjnego. Od 2018 roku dr M. Puda-Blokesz jest sekretarzem redakcji czasopisma „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Linguistica” i współredagowała 2 numery czasopisma.

W mojej ocenie jest to dorobek wystarczający do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Widać tu konsekwencję w podążaniu wytyczoną na początku naukowej kariery drogą, co – z jednej strony – pozwala na bardziej wnikliwe, niż miałyby to miejsce w przypadku rozproszonych tematycznie prac, analizy. Zapewnia to również większą rozpoznawalność w środowisku (tu: badaczy frazeologii), czego efektem są recenzje prac naukowych dr M. Pudy-Blokesz. Z drugiej, osadzenie badań w jednym, dość wąskim obszarze tematycznym sprawia, że dorobek ten jest mało zróżnicowany, co potwierdzają choćby tytuły artykułów i wystąpień konferencyjnych. Ma to swoje konsekwencje m.in. we wskaźnikach naukometrycznych (np. ilości cytowań, z których część to autocytowania).

Ocena osiągnięcia naukowego w rozumieniu Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DZ.U. z 2020 r. poz. 85 z późniejszymi zmianami) art. 219 ust. 1, pkt. 2 i 3.

Doktor Magdalena Puda-Blokesz jako główne osiągnięcie w związku z ubieganiem się o stopień doktora habilitowanego wskazała monografię autorską pt. *Dziedzictwo mitologii starożytnych w polskiej chrematonimii funeralnej*, która ukazała się nakładem Wydawnictwa Naukowego Uniwersytetu Pedagogicznego (Kraków 2021, 250 s.). Jak pisze Autorka w początkowej części pracy: „W niniejszej pracy podjęto próbę oglądu znalezionych w wycinku polszczyzny użytkowej, a ściślej – w chrematonimii funeralnej, śladów spuścizny antycznej (mitologicznej)”. Wycinek ten obejmuje 399 jednostek onimicznych zawierających w swojej strukturze komponenty mitologiczne, które Autorka poddała wszechstronnej ocenie i interpretacji sytuując prowadzone badania w obrębie lingwistyki kulturowej. Jak pisze Habilitantka w Autoreferacie (s.3): „mitologizmy nadal pojawiają się w przestrzeni komunikacyjnej, jednak są wykorzystywane inaczej, zgodnie z potrzebami zmieniającego się świata. Widać to zwłaszcza w obszarze chrematonimii, w której jednostki te, jako przejawy kultury wysokiej,

pod naporem kultury popularnej, masowej, stają się wielofunkcyjnym środkiem mającym realizować marketingowe cele”. Wskazuje też na odmienność chrematonimii funeralnej na tle innych typów nazw marketingowych (co, Jej zdaniem, znajduje potwierdzenie w stosowanych strategiach nazwotwórczych). Chciałabym w tym miejscu zasygnalizować, że – wbrew tytułowi (*Dziedzictwo mitologii starożytnych...*), a w zgodzie z badawczymi zainteresowaniami Habilitantki – przedmiotem pracy są mitologizmy antyczne, zatem właściwie brak tu odniesień choćby do mitologii słowiańskich. W autoreferacie Habilitantka zaznacza: „właśnie w branży pogrzebowej, w jej płaszczyźnie nazewniczej wyraźnie uwidacznia się obecność odwołań do mitologii starożytnych (głównie greckiej)” (s. 3). Krótki (niestety) komentarz na temat przyczyn (nie)obecności onimicznych odesłań do innych mitologii zainteresowany tymi zagadnieniami czytelnik odnajdzie dopiero na 172 stronie monografii.

Jak wspomniałam, podstawę materiałową badań stanowi ok. 400 jednostek, w których jeden z komponentów charakteryzuje się mitologiczną proveniencją. Materiał zebrano w latach 2016 i 2018, a jego źródłem były bazy internetowe. Nie jest to zbiór imponujący, choć – jak udowadnia Autorka – wystarczający. Ograniczony zakres ekscerpacji materiału (2 lata) oraz fakt, że rozpoczynamy dopiero trzecią dekadę XXI wieku z założenia nie pozwalają na stawianie dużych, badawczych hipotez dotyczących tendencji nazwotwórczych obserwowanych w szerszej perspektywie czasowej (a zwłaszcza „w XXI-wiecznej chrematonimii funeralnej” [Autoreferat, s.6.] – pozwalają natomiast prześledzić panującą obecnie modę i wykorzystywane (choć ograniczone regułami komunikacji urzędowo-prawnej) schematy nominacyjne. Wskazana w autoreferacie (s. 4) procedura badawcza (por. „Dane analizowałam zarówno pod kątem ilościowym, jakościowym, jak i funkcjonalnym. Wielopłaszczyznowa ocena stanu ilościowego zebranego zasobu, obrazowana wykresami i tabelkami, umożliwiła mi ustalenie pewnych tendencji nazwotwórczych panujących w branży funeralnej i wskazanie odchyłeń od tych prawideł”) odzwierciedla w pewien sposób hierarchię podjętych w pracy zagadnień, wśród których na plan pierwszy wysuwa się perspektywa formalna.

Praca składa się z dwóch części – pierwsza ma charakter teoretycznego wprowadzenia, w którym Autorka starała się „zebrać wszelkie zagadnienia wprowadzające do tematyki niniejszego opracowania, pokazać jej najbliższe i szersze tło – przede wszystkim kulturowe i lingwistyczne (także chrematonomastyczne)” (s. 5. Autoreferatu). W liczącym niespełna 40 stron rozdziale Habilitantka poświęciła uwagę takim zagadnieniom, jak: recepcja antyku, mitologizmy jako przedmiot badań językoznawczych, teoria onomastyczna w zakresie chrematonimii, chrematonimia funeralna i jej uwarunkowania. Druga część – licząca ok. 160 stron – poświęcona jest szczegółowej analizie nazw, zwłaszcza ich struktury oraz funkcjonalnej interpretacji zebranego materiału z uwzględnieniem genezy wykorzystanych w nominacji mitologizmów, ich frekwencji, statusu onomastycznego oraz wartości konotacyjnej komponentów onimicznych. Skupienie się na właściwościach strukturalnych nazw wynika – jak sądzę – z toczącej się wśród onomastów dyskusji nad granicą chrematonimu. Habilitantka,

odwołując się przede wszystkim (choć nie wyłącznie) do ustaleń Artura Gałkowskiego, przyjmuje maksymalistyczną koncepcję tej kategorii i uwzględnia wszystkie, także apelatywne komponenty nazwy, co pozwala Jej zwrócić uwagę na stosowane, często niestabilne, modele nominacyjne oraz na ich modyfikacje. Komentarz autorski uzupełniają liczne schematy i wykresy, poddane analizie nazwy przywoływane są w pełnej, oficjalnej postaci (wraz ze wskazaniem lokalizacji). Zaproponowany przez Autorkę schemat opisu zawiera: nazwę mitologiczną i jej etymologię; odesłanie do mitologii, do której przynależy dana jednostka; informacje encyklopedyczne dotyczące m.in. denotatu, do którego odsyła onim; wykaz chrematonimów z określonym komponentem mitologicznym; ich liczbę; dostępne w ekscerpowanych bazach realizacje modelu nominacyjnego; omówienie funkcji mitologizmu w nazwie firmy oraz informacje dotyczące rozmieszczenia terytorialnego nazw z omawianym komponentem. Habilitantka sprawnie porusza się w stanie badań, co znajduje potwierdzenie w cytowanej literaturze przedmiotu. Zarówno odwołania do ustaleń innych badaczy, jak i wykaz wykorzystanej literatury można zapewne uzupełnić, jednak przy uwzględnieniu celu i metody badań, są one satysfakcjonujące. Przyjęta przez Autorkę struktura pracy oraz preferowana metoda opisu przypominają klasyczne opracowania leksykograficzne czy starsze prace onomastyczne. Materiał onimiczny poddany został bardzo wnikliwej obserwacji z zastosowaniem spójnego, konsekwentnie realizowanego schematu, jednak część charakterystyki (np. uwagi dotyczące rozmieszczania terytorialnego poszczególnych typów nazw) w zasadzie nie została funkcjonalnie wyzyskana. Wydaje się, że podawanie, przy tak szczegółowym opisie, wszystkich analizowanych nazw w tekście głównym jest zbędne – z powodzeniem mogłyby one znaleźć się w aneksie. Sygnalizując niestałą postać nazw Autorka wskazuje ich użycia w różnych sytuacjach komunikacyjnych odwołując się także do ich obecności w przestrzeni reklamowej np. na bannerach (s. 157 i nast.). Sądzę, że pokazanie – choćby przykładowo, w części podsumowującej – kilku takich szyldów i objęcie ich analizą multimodalną wzbogaciłoby funkcjonalny (interpretacyjny) aspekt pracy, podobnie jak wykorzystanie w opisie nazw o dominującej funkcji marketingowej koncepcji gier onimicznych. Może warto też, w kolejnych artykułach (jeśli Habilitantka będzie kontynuować badania nad chrematonimią funeralną) skonfrontować wyniki analiz odwołując się do zasobów chrematonimicznych krajów, w których – podobnie jak w Polsce – w interesującej nas kategorii onimicznej silnie zaznaczają się wpływy kultury antycznej.

Podsumowując: wskazane uwagi nie wpływają na ogólną, pozytywną ocenę rozprawy, toteż stwierdzam, że wskazana przez dr Magdalenę Pudę-Blokesz jako osiągnięcie monografia pt. *Dziedzictwo mitologii starożytnych w polskiej chrematonimii funeralnej* wzbogaca dorobek badawczy onomastyki uzualnej. Habilitantka proponuje model badań określonej kategorii nazw własnych, ukazując specyfikę (i w pewnym sensie schematyzm) stosowanych współcześnie modeli nazewniczych. Moim zdaniem dodatkowa wartość pracy polega m.in. na uniwersalnym charakterze schematu, który może zostać wykorzystany w analizach innych typów chrematonimów. Tym samym rozprawa **spełnia**

ustawowe warunki stawiane osiągnięciom wskazywanym w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Ocena dorobku naukowego dr Magdaleny Pudy-Blokesz

Jak wspomniałam, dorobek publikacyjny Habilitantki jest efektem konsekwentnego podążania zaplanowaną ścieżką badawczą. Omówienie tekstów zacznę od końca, czyli od opracowań, które tematycznie wiążą się ze wskazaną jako osiągnięcie monografią będąc jej zapowiedzią i pełniąc rolę badawczego rekonesansu. W Autoreferacie Habilitantka wskazuje 2 tytuły: *Odwołania mitologiczne w polskiej chrematonimii funeralnej – rekonesans* [2020] oraz *Miejsce i funkcja mitologizmów w strukturze chrematonimów funeralnych* [2020]. Zbliżony tematycznie jest też tekst pt. *Hades nie zawsze funeralny – szkic o fortunności nazw podmiotów gospodarczych* (2020). Ostatni z przywołanych artykułów udowadnia, że podjęte przez Habilitantkę badania można, po uwzględnieniu szerszej perspektywy opisu (w tym przypadku po wyzyskaniu kontekstu genologicznego i kategorii zaproponowanych przez M. Rutkiewicz-Hanczewską) z powodzeniem kontynuować.

Lektura dorobku Habilitantki, w tym przede wszystkim prac opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora, potwierdza Jej zainteresowanie leksyką mitologiczną, szczególnie skrzydlatymi słowami i frazeologizmami mitologicznymi. Zagadnieniom z nimi związanymi dr M. Puda-Blokesz poświęciła publikację będącą poprawioną wersją Jej rozprawy doktorskiej pt. *Mitologizmy frazeologiczne w języku polskim (na materiale leksykografii XX i XXI wieku)* [Kraków 2014] oraz – wydany w serii Biblioteczka TMJP – *Mały słownik mitologizmów frazeologicznych języka polskiego* [Kraków 2015] W pierwszej z przywołanych prac zostały również pomieszczone fragmenty 6 artykułów opublikowanych w latach 2008-2011.

Druga publikacja jest metodologicznie powiązana z artykułem pt. *Frazeologizmy o mitologicznej proveniencji jako jednostki recesywne. Mały słownik mitologizmów frazeologicznych języka polskiego, czyli leksykograficzna próba zebrania, przypomnienia i utrwalenia zasobu* (2016), w której Habilitantka omawia strukturę słownika oraz wskazuje istotne – z perspektywy praktyki leksykograficznej – problemy.

Opisywana z różnych perspektyw frazeologia mitologiczna jest też tematem pozostałych 17 artykułów publikowanych w czasopismach naukowych oraz tomach zbiorowych. Dotyczą one zagadnień ogólnych, związanych min. z funkcjonowaniem tej sfery leksyki w dawnych i współczesnych źródłach leksykograficznych (artykuły: *Frazeologia mitologiczna w Słowniku języka polskiego Samuela Bogumiła Lindego*, *Polskie frazy z komponentem mitologicznym (na materiale Nowej księgi przysłów i wyrażen przysłowiowych polskich)*, *Osobliwe określenia przymiotnikowe i ekwiwalenty rzeczownikowe mitologizmów leksykalnych w Słowniku języka polskiego Samuela Bogumiła Lindego*, *Językowe dziedzictwo mitologiczne w Słowniku języka polskiego Samuela Bogumiła Lindego – leksyka, Skrzydlate*

słowa o proveniencji mitologicznej w językach polskim i czeskim (na podstawie zasobów leksykograficznych); ich genezę (artykuł: *Wokół problemów genezy polskich mitologizmów frazeologicznych*), obecnością we współczesnej polszczyźnie oraz nowych mediach, zwłaszcza w Internecie (por. *Internet jako źródło wiedzy o mitologizmach frazeologicznych, Społeczność Internetu wobec tradycji antycznej, czyli o mitologizmach frazeologicznych w gatunkach prymarnie internetowych (na wybranych przykładach)*) oraz złożony do druku artykuł: *Tradycja w nowoczesnym komunikacie, czyli o mitologizmach frazeologicznych w memach internetowych*).

Przedmiotem naukowej obserwacji były też zagadnienia szczegółowe, związane z konkretnymi jednostkami frazeologicznymi (m.in. *A złote jabłko stało się jabłkiem niezgody – o kulturowym i leksykograficznym wymiarze dwóch mitologizmów z komponentem nazywającym owoc, Współczesny potencjał frazeologizmu motywowanego mitem Feniksa, Z życia mitologizmów frazeologicznych we współczesnej polszczyźnie (na przykładzie jednostki koń trojański), Z życia frazeologizmu sobie (śpiewam) a muzom w przestrzeni internetowej*. Teksty te charakteryzuje z jednej strony spójność i metodologiczna konsekwencja (z której wynika pewna schematyczność opisu), z drugiej – stopniowe poszerzanie perspektywy analiz oraz wyzyskiwanych kontekstów interpretacyjnych (np. *Jak nie ma w domu chłopca, zgłupieje i Penelopa – męskość i żeńskość w polskiej leksyce i frazeologii o proveniencji mitologicznej*).

Habilitantka jest też autorką dwóch recenzji naukowych prac podejmujących zagadnienia z zakresu polszczyzny regionalnej – książki Macieja Raka oraz słownika regionalizmów krakowskich pod red. D. Ochmann i R. Przybylskiej.

Podoktoratowy dorobek naukowy dr M. Pudy-Blokesz uzupełniają referaty prezentowane podczas krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych oraz prelekcje wygłaszane na zebraniach towarzystw naukowych, których jest członkiem (czyli Krakowskiego Oddziału TMJP oraz Sekcji Frazeologicznej PAN). Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka wzięła udział w 11 konferencjach organizowanych przez macierzystą uczelnię oraz ośrodki akademickie w Poznaniu, Lublinie, Warszawie i Wrocławiu. Dwukrotnie uczestniczyła też w konferencjach zagranicznych w Ostrawie (Słowacja) oraz Rijeci (Chorwacja). Większość prezentowanych referatów ukazała się drukiem.

Podsumowując – dorobek naukowy dr Magdaleny Pudy-Blokesz oraz Jej wystąpienia konferencyjne są skupione wokół określonej, dość wąskiej problematyki. Lektura wskazanych w tej części dorobku naukowego artykułów pozwala jednak zauważyć, że Habilitantka systematycznie stara się poszerzyć perspektywę badań, czego odzwierciedleniem są prace nad poszerzaniem zakresu objętej badaniami frazeologii (por.: „Mając na uwadze to, że mitologizmy (frazeologiczne) stanowią zaledwie częśćkę starożytnej spuścizny w języku polskim, staram się w moich badaniach rozszerzać perspektywę na materię, której antyczne pochodzenie da się ustalić, jednak nie jest ono takie oczywiste. Podjęłam językoznawczą próbę ogólnego przybliżenia obszaru polskiej frazeologii o antycznej proveniencji.

Obok frazeologizmów antycznych realnie, czyli jednostek języka, których więź z antykiem jest rzeczywista i odczuwana (...) ugruntowana formalnie i poprzez motywację kulturową, istnieje pokaźna grupa powszechnie znanych spetryfikowanych połączeń wyrazowych, które można nazwać antycznymi tylko genetycznie” (Autoreferat, s. 18).

Z pozostałych wskazanych a Autoreferacie działań naukowych warto wskazać uczestnictwo w niefinansowanym projekcie pt. *Badania nad dziedzictwem językowo-kulturowym utrwalonym w zasobach frazeologicznych i paremiologicznych języka polskiego oraz innych języków słowiańskich*, skupiającym badaczy z ośrodków krajowych i zagranicznych (z Czech, Ukrainy i Słowacji) zainicjowanym przez Katedrę Lingwistyki Kulturowej i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. W jego ramach habilitantka opracowała autorski projekt bazy internetowej frazeologizmów mitologicznych. Istotnym aspektem działalności naukowej Habilitantki jest udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych oraz współredakcja pokonferencyjnej monografii wieloautorskiej.

W latach 2009-11, a więc w okresie przed uzyskaniem stopnia doktora, Habilitantka realizowała tzw. grant promotorski (nr 0110/B/H03/2009/37)), natomiast w roku 2015 roku aplikowała w konkursie SONATA 10 (NCN), składając wniosek badawczy pt. *Dziedzictwo antyczne w języku polskim – współczesny kanon frazeologiczny* (wniosek nie uzyskał finansowania).

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę

Istotną rolę odgrywa dydaktyka akademicka – w jej ramach Habilitantka prowadziła m.in. zajęcia z zakresu językoznawstwa i nauki o języku (na studiach dziennych i zaocznych), dla studentów specjalności nauczycielskiej, edytorskiej i komunikacyjnej, także na innych, niż filologia polska kierunkach, jak: kulturoznawstwo i wiedza o mediach oraz logopedia. Prowadziła kurs z gramatyki języka polskiego dla studentów italianistyki oraz zajęcia z leksykologii i leksykografii, semantyki i aksjologii językoznawczej, gramatyki opisowej, analizy językowo-stylistycznej tekstu i stylistyki praktycznej, a także z pragma- i socjolingwistyki oraz zajęcia fakultatywne. Prowadziła też m.in. kursy dla nauczycieli i studentów z Ukrainy. Szerokie spektrum prowadzonych zajęć pozwala widzieć w Habilitantce kompetentnego, wszechstronnego dydaktyka, co znalazło potwierdzenie w ocenach studentów. W ramach prowadzonego przez dr M. Pudę-Blokesz seminarium licencjackiego powstały 2 prace licencjackie, Habilitantka była też m.in. recenzentką kilkunastu prac dyplomowych. Dwukrotnie (w latach 2016 i 2018) – w ramach programu Erasmus+ - przebywała na uniwersytecie w Ostrawie.

W latach 2013–2019 Habilitantka była członkiem Zespołu ds. Krajowych Ram Kwalifikacyjnych dla kierunku Filologia Polska; koordynowała też prace Zespołu ds. KRK dla kierunku Komunikacja Społeczna i Lingwistyka Kulturowa. Od ubiegłego roku jest członkiem Rady Instytutu Filologii Polskiej. Na uwagę zasługują też wskazane w Autoreferacie działania popularyzatorskie.

Konkluzja: Wskazane jako podstawa postępowania habilitacyjnego osiągnięcie naukowe oraz pozostałe publikacje Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktora, mimo wskazanego w recenzji, niewielkiego poziomu zróżnicowania, stanowią wystarczający dorobek badawczy, wnosząc istotny wkład w rozwój uprawianej przez Nią dyscypliny naukowej. Udokumentowana aktywność konferencyjna oraz działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska Habilitantki uprawniają do stwierdzenia, że spełnia Ona wymagania stawiane przez Ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DZ.U. z 2020 r. poz. 85 z późniejszymi zmianami). W związku z tym przedkładam Komisji Habilitacyjnej, a za jej pośrednictwem Radzie Dyscypliny Językoznawstwo Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie **pozytywną opinię** w sprawie nadania dr Magdalenie Pudzie-Blokesz stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.

dr hab. Magdalena Graf prof. UAM